

אינו מכה רק שופם, אלא גם את השחקנים השדדים ביפו

רגע לפני הסערה פורטל, שוער הפועל חיפה, מזנק בדקה ה-9 למשחק נגד הפועל תל-אביב, אל הכדור, עמו נדחף כעבור דקה אל השער וגרם לסערה כאשר השופט לא אישר את השער, בניגוד לחוקה המפורשת בנידון זה.

ברומאליות במגרש סצינה אופיינית מהמאורעות שהתרחשו ב-משחק בין שתי קבוצות הפועל, בו התפרעו השחקנים. על הקרקע שוכב אברהם גינזבורג, שחקן חיפה, שהופל על-ידי חודורוב (משמאל).

ראשית הסערה

תמונה המציחה בבירור את המסגה של השופט הנדורק בפסילת השער. על הקרקע, בתוך השער, נראה פורטל, כשבידו הכדור. לידו נראה פנחס ("פסקה") יהודיף, שדחפו עם הכדור לשער.

חוק בקול: "זה כדורגל זה! זה מימי מאוס!" לאט לאט התבטא יחסו השלילי של הקהל במטר אבנים ובקבוקים שהושלכו אל המגרש. אל השחקנים שהתרוצצו במגרש הצטרפו הסדרנים שרצו אחרי הבקבוקים לאספם.

כאשר בדקה ה-72 הובקע שער הפועל תל-אביב שנית, שוב על-ידי גינזבורג, כבר לא הבחינו בכך מחצית שחקני חיפה, ובהם זלסקו צ'יקובסקי שהיו עסוקים בפצעייהם. אולם השופט, שהתחיל בהתחלה מזהירה, סיים גם בפניש מזהיר. כשגל הבעיטות והעבירות הגסות התגבר, הוא חיפש את השחקן הכי שקט במגרש, שלא השתתף בשום תגרה, מצא את אשכנזי מחיפה והורו ציאו מן המגרש.

ביציאה, הסתערו הצופים על השחקנים והשופט. השופט שהוכנס לניידת משטרה, הוצא בחסות פרשים מחוז לגרות האיצי טדיון, וזה במטר אבנים. גם מכניית ה-פועל חיפה נרגמה, זוגיותיה נופצו ושלושה שחקנים נפצעו ונחבשו. הם, כנראה, לא השלימו, לדעת הקהל, את מסכת הפציעות בתוך המגרש עצמו.

מי אשם: הקהל, השופט או השחקנים? לתשובה על שאלה זו אין כל חשיבות. בין כה וכה האשם לא ייענש ובעתיד רק יורע המצב. כי שופט, אשר לא רק שאינו שולט במשחק, אלא החלטותיו עומדות בניגוד לחוקה, יביא תמיד להשתלבות יצירים.

לא היה נעים למחות, תחת זאת החלו כולם לצחוק. מרוב צחוק נפצע רוכל-הגזון יוסף אלעזר, שבקבוק ריק נזרק אל ראשו. מרוב צחוק נפצע גם חנניה נחמיאס, כדור-רגל חיפה, שאבן פיצחה את ראשו.

המחצית הראשונה של המשחק הסתיימה עוד איך-שהוא. אולם בהמשכו, ברגע בו עלו שחקני שתי הקבוצות למחצית השנייה, מרופשים מהבוץ בו התגלגלו, הפך המשחק מכדורגל לכדורצח. שחקני הפועל תל-אביב החליטו ללחום בכל כוחם לתיקון התוצאה, הם לא בררו עוד באמצעים, בעטו ברגליים, נכנסו כניסות חזקות ביריב. כדור-רגל חיפה, חסונים לא פתחו מיריביהם, לא טמנו רגלם בבוץ, מיהרו להשיב בעיטה תחת בעיטה, כניסה תחת כניסה.

מה שהתרחש אז במגרש, דמה לקרקס. כדורגל בעט בכדורגלן. הכשלות במתכוון, מהלומות אגרוף ו"ראסיות", היו תופעה רגילה. בכל כמה דקות היה המשחק מופסק לזקה או שתיים, כדי שהחובשים יגירו ה' חוצה את אחד השחקנים הפצועים, שהיה נחבש במקום, מוחזר מיד למגרש על מנת לא לקלקל את יחסי הכוחות במאבק הכדור-סאלי והגס.

★ ★ ★

מכמת פציעות מלאה

קהל שתחילה זעם על שחיטות וקצבים במגרש, התחיל לגחך ולצ'...

קהל האלפים לא הת' פזר שעה ארוכה לצאתם של השופט ושל השחקנים מחזרי ההלבשה כדי לעשות בהם שפטים. שלושת פרשי המשטרה והשוטרים הרגליים (הנראים במרכז התמונה) לא הצליחו למנוע את התפרעות הקהל ואת פציעת רוב השחקנים.

הקהל אחכה לליניץ'

הקהל אחכה לליניץ' אחרי שריקת-הסיום של המשחק, המתין

שחקן הפועל תל-אביב פנחס ("פסקה") יהודיף, שדחפו אל תוך השער יחד עם הכדור. היה זה מצב ברור של שער. הקהל, שרצה בנצחון הקבוצה התל-אביבית השתר לל משמחה: "ג'ור-ג'ור!" הריע הקהל. בשאגה הכללית שקמה כמעט ולא הבחין איש שהשופט לא שרק בכלל על שער, הורה בתנועה מזלזלת להמשיך במשחק. בנקודה זו הרגיש הקהל כי במגרש אין שופט ואין דין, וכי עליו לקחת את הנהלת המשחק לידי. מטר אבנים מכל היציעים ניתך על שופטי הקו ועל שחקני הפועל חיפה, צעקות ושריקות הבוץ נמשכו במשך שלוש דקות רצופות. הקהל השתק רק כאשר שר הביקעו החיפאים את שער תל-אביב.

★ ★ ★

רגזיים מחוץ לבוץ

השער רק הגביר את מרידות הקהל. לולא היה פוסל את השער הראשון, היתה התוצאה אחרת, זעקו האנשים, הוא הרס את הפועל תל-אביב. אלא שלשופט הגזן ובעל התנועות המגוחכות לא היה כנראה איכפת הרס הקבוצה האחת. בדקה ה-24, הוא החליט להרוס גם את הקבוצה השנייה. באותה דקה כבש אשכנזי, חלוץ חיפה, שער ברור לטובת קבוצתו. הקהל כבר השלים עם השער, כשלתע הורה ה' שופט על מצב נבדל, פסל את השער. לקהל